

[Arne Christiansen]

marks troværdighed som handelspartner, ikke alene når det gælder olie, men også på alle andre områder – måske endda så vidt, som når det gælder dansk låntagning i udlandet.

Efter det, der er kommet frem – også delvis i det, ministeren har sagt her i dag – er der selvfølgelig paragraffer eller forskellige passager i denne kontrakt, som nu blev kaldt en standardkontrakt, der kan give anledning til betydelige overvejelser.

Jeg kan følge ministeren meget langt i tanken om, at vi skal foretage sådanne indkøb af forsyningsikkerhedsgrunde og også for at skabe større uafhængighed af spotmarkedet. Men på den anden side spiller dansk søfart en så stor rolle for hele vor økonomiske situation, at jeg mildest talt er forbavset over, at ministeren ikke har konsulteret sin kollega industri- og søfartsministeren. Danmark har jo næsten med blod, svød og tårer sikret sig rimelige forhold, når det gælder linjekonferencer i søfarten, og man har sidste år i Manila klart tilkendegivet, at man ikke ønsker – det har man heller ikke fået – nogen form for fragtfordelingssystem, når det gælder bulk- og tankfart. Men nu er man i en paragraf eller et punktum i en kontrakt, hvis indhold vi ikke endeligt kender, med til at angribe det princip om havenes frihed, som er noget bærende i hele den danske søfartspolitik. Der kan måske være grund til her at beklage, i hvert fald i den henseende, at handels-, søfarts- og energiministeriet blev skilt. Ellers havde det været nemmere for energiministeren at konsultere søfartsafdelingen og dermed den holdning, som har været skiftende danske regeringers og det danske søfartserhvervs, når det gælder havenes frihed.

Der er en anden ting, som har bekymret mig lidt i denne debat, måske navnlig i opstarten til kontraktindgåelsen, nemlig at der er talt så meget om statslige olieselskaber, måske endog om et statsligt raffinaderi. Det er, som om socialdemokratiet og regeringen her som på andre områder har en ulyksalig tendens til, når der skal løses et akut problem, også at søge at arbejde sig frem mod forskellige ideologiske ønskemål. Jeg vil mene, at der bør ligge en klar begrænsning til det, som er sket indtil i dag, nemlig at Dansk Olie & Naturgas indgår kontrakter, men træffer aftaler med private selskaber, hvorefter man foretager raffinering på eksisterende

raffinaderier. Efter min opfattelse er der overhovedet ikke noget behov for f. eks. et statsligt raffinaderi i Danmark.

Jeg må i denne forbindelse sige, at det er venstres opfattelse – og jeg tror heller ikke, ministeren vil bestride dette – at uagtet det er DONG, Dansk Olie & Naturgas A/S, der underskriver en sådan kontrakt, så må det i sidste instans være ministerens ansvar, hvad der står i den, hvilke konsekvenser det måtte få for dansk skibsfart, hvilke politiske konsekvenser der i værste fald kan komme af denne kontrakt, da staten jo står som eneaktionær i selskabet.

Med udgangspunkt i dette vil jeg sige, at venstre ikke kan stemme for den af fremskridtspartiet foreslåede mistillidsdagsorden. Jeg kunne måske sige, at skal denne regering have en mistillidsdagsorden, så må det være den samlede regering. Skal vi plukke ministrene ud en for en, så tager det for lang tid. Jeg vil henvise til det, jeg sagde før om ministerens ansvar. For at der ikke skal være nogen tvivl om dette – jeg synes, der har været tendenser til at forflygtige dette, ikke alene når det gælder selve det faktiske vedrørende olie købet, men også vedrørende de konsekvenser, som en sådan kontrakt kunne få – skal jeg på det konservative folkepartis og venstres vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget understreger, at energiministeren har det parlamentariske ansvar for kontrakter vedrørende statslige energikøb, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i debatten.

Annelise Gotfredsen (KF):

Det er en helt grotesk situation, vi står i i dag. Her kommer ministeren hjem fra sine charmerejser og bryster sig og lader sig fejre som en Aladdin, og nu i dag, hvor det kniber, kan ministeren ikke sige andet, end at han ikke er ansvarlig. Det er næsten for dårligt.

Jeg er da ganske klar over, at kontrakten mellem Petromin og Dansk Olie & Naturgas